

Bilag 3.

Undertegnede Bestyrelse for „Selskabet for dekorativ Kunst“ tillader sig her ved overfor det høje Ting at udtale sin Glæde over den af Ministeriet foreslaaede Ændring af Lov af 19. December 1902 om Forfatter- og Kunstnerret, idet nævnte Lovændring efter vor Overbevisning ikke blot praktisk set vil bringe saavel Kunstnerne som Haandværkerne ud af den nuværende, Samarbejdet lammende Usikkerhedstilstand, men ogsaa vil betyde en rigtigere og for vor Kultur værdigere Vurdering af de kunstneriske Arbejder, det for vort Vedkommende drejer sig om.

Den i de nærmest forudgaaende Menneskealder gængse Mening, at kun Malerier og Statuer vare Kunst, og at Kunst og Haandværk intet havde med hinanden at gøre, har i Løbet af de sidste 20 Aar maattet vige Pladsen for et videre Syn, der, mere i Samklang med ældre Tiders Opfattelse, netop ser en af Kunstens vigtigste Opgaver i det at udforme Hjemmene og det daglige Livs Brugsgenstande. Ikke mange Lande have i saa Henseende en skønnere Tradition at se tilbage paa end Danmark, der i Bronzekarrene, Lurerne, Drikkehornene o. s. v. paa Oldnordisk Museum ejer en saa enestaaende Samling Prøver paa vore Forfædres enkle og dagligdags Brugsgenstande, der helt igennem ere ædel og formfuldendt Kunst.

Det er maaske ogsaa en vis Følelse af, at Adel forpligter, der har bevirket, at en saa overordentlig stor Del af vore Kunstnere („Selskabet for dekorativ Kunst“ har saaledes ca. 80 udøvende Medlemmer) har taget den ny Bevægelse og dens Opgaver op og lagt deres bedste Kunst ind i det Samarbejde med Haandværkerne, som allerede har sat saa mange gode Frugter. Naar dansk Porcelæn, dansk Keramik, dansk Bogbinderi o. s. v. allerede har vundet Verdensry, skyldes dette sikkert i første Række disse Produkters rent kunstneriske Egenskaber, og der er ikke Tvivl om, at ogsaa mange andre Omraader af dansk Kunsthaandværk under gunstigere Beskyttelsesforhold vilde kunne tage Konkurrencen op paa Verdensmarkedet.

En absolut nødvendig Betingelse for, at dette skal kunne naas, og en Livsbetingelse for vort Arbejde overhovedet, er imidlertid, at der — som i den forelagte Lovændring — bydes os den samme Beskyttelse for vore kunstneriske Arbejder af denne Art som for vort Malerier og Statuer, med hvilke vi regne dem for jævnbyrdige i kunstnerisk Rang. Uden denne Beskyttelse er vor Ejendomsret til de af os skabte Former illusorisk (jævnfør Højesteretsdom af 7. Juli 1907) og vort Samarbejde med Haandværkerne af samme Grund umuliggjort, idet ingen Haandværker kan antages at ville betale os for Tegning til et Arbejde, som enhver uden Bekostning kan tegne af i hans Vindu. Særlig uheldigt stillede ere vi overfor Udlandet, hvis Kunsthaandværk dels i Kraft af Kunstnernes Hjemsteds Love, dels i Kraft af Berner-Konventionen nyder Beskyttelse Verden over, medens vort Kunsthaandværk er blevet fuldstændig givet til Pris ved omtalte Højesteretsdom.

Der er fra de danske Kunstneres Side nedlagt et stort Arbejde og et ihærdigt Studium i den kunstneriske Bevægelse, som synes at skulle føre til en ny Blomstring af dansk Skønvirke (Kunsthaandværk, Kunstindustri). Og ikke mindst er dette Arbejde gjort i Overbevisningen om, at netop denne Art af kunstneriske Frembringelser